

har i Konkurstilfælde Fortrinsret efter Reglerne i Konkurslovens § 31 b. Det samme gælder — ifølge en paa Forslag af Handelsministeren ved Lovforslagets 3. Behandling i Folketinget tilføjet Bestemmelse — de Udgifter, der har været forbundet med en Forvaltning i Henhold til Lov Nr. 322 af 19. Juni 1946 angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945, saafremt denne Forvaltning afløses af Administration i Henhold til nærværende Lov.

En saadan Administration vil være at ophæve, naar Revisionsudvalget for tyske Betalinger har truffet Afgørelse om, at der ikke paahviler den paagældende nogen Tilbagebetalingspligt i Medfør af Lov Nr. 499 af 9. Oktober 1945 eller Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945, naar den betalingspligtige har betalt det ham paalagte Tilbagebetalingsbeløb og de med Administrationen forbundne Omkostninger eller stillet fornøden Sikkerhed herfor, eller der med Revisionsudvalget er truffet Aftale om en Betalingsordning, samt naar den betalingspligtige er erklæret konkurs, eller han er død og hans Bo taget under Behandling som Gældsfragaalsesbo. Saafremt Administrationen bortfalder, fordi der ikke paahviler den paagældende nogen Tilbagebetalingspligt, bæres Udgifterne ved Administrationen af det offentlige.

Det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag vedtoges enstemmigt i begge Ting med den ovennævnte Ændring.

Lovforslaget underkastedes i *Folketinget* en indgaaende Udvalgsbehandling. I den enstemmigt afgivne Betænkning udtales, at det ved Begyndelsen af Udvalgets Forhandlinger blev oplyst, at Revisionsudvalget for tyske Betalinger paa Baggrund af de hidtidige Erfaringer skønnede, at der til Revisionsbehandlingen af de i denne Lovgivning omfattede Sager vilde hengaa mindst 5 Aar. Dertil kommer, at Antallet af Sager siden da alene for en enkelt Kategoris Vedkommende er steget med flere Tusinde, saa at man, saafremt den nuværende Fremgangsmaade opretholdes, maa regne med, at Behandlingen af af disse Sager vil vare adskilligt længere end 5 Aar.

Under Hensyn hertil har Udvalget indgaaende drøftet forskellige Muligheder for at *faa Behandlingen af disse Sager afsluttet betydeligt hurtigere*, end den nuværende Ordning muliggør, idet der baade gør sig offentlige Interesser gældende i at faa Sagerne afsluttet, saaledes at Tilbagebetalingerne kan finde